

[Forsvarsministeren]

faktisk blot den anden kind til. Man foreslår ingen supplerende foranstaltninger, som kunne motivere beboerne derude til at være lidt mere lydhøre over for det alternative flertals synspunkter. Jeg synes, det er ejendommeligt.

Fru Ebba Strange stillede mig to spørgsmål, hvoraf justitsministeren har svaret på det ene. Spørgsmålet til mig lød: Hvad er regeringens stilling til styringsgruppens rapport eller notat? Og så blev jeg virkelig ked af at høre, at fru Ebba Strange automatisk gik ud fra, at jeg ikke havde læst styringsgruppens notat. Det var en automatisk antagelse fra fru Ebba Stranges side. Hvordan hun kan vide det, det begriber jeg ikke. Jeg har læst forslaget med interesse flere gange, kan jeg sige, og det tror jeg ikke undrer nogen.

Med hensyn til vores helt konkrete stilling til styringsgruppens notat kan jeg sige, at vi modtog, ikke i juni, men den 17. juli, dette notat, som vi ekspres den 23. juli sendte ud til høring i de berørte ministerier og i Københavns Kommune med det formål at få en tilkendegivelse herfra om den. Styringsgruppens rapport plus høringssvarene, som vi forventer inden jul, skal så danne udgangspunkt for en handlingsplan, som kan bruges til en endelig stillingtagen.

Annette Just (FP):

Dette var egentlig talt en meget trist historie. Her står vi i den lovgivende forsamling, og det, jeg har fået ud af det, er, at fra nu af skal der, når der vedtages en lov, ikke stå: »Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland«. Der skal stå: »Denne lov gælder ikke for Færøerne, Grønland og Christiania«. Det er rent faktisk det, et flertal prøver at gennemføre. Det kan I ikke være bekendt over for den øvrige danske befolkning. I fejler problemerne ind under gulvtæppet, ingen ønsker at se, hvad der i virkeligheden sker. Jeg synes ellers, der har været argumenter og eksempler nok. Men man kan frygte, at politikernes glæde over at høre sig selv tale er større end deres lyst til at handle. Det er utilstadeligt.

Fremskridtspartiet går ind for det enkelte menneskes frihed, og det vil vi blive ved med. Men vi har altid sagt: Man skal holde sig inden for lovens rammer, og man må ikke genere andre. I Christianias tilfælde holder man sig ikke inden for lovens rammer, og man generer i særdeleshed andre. Man generer faktisk den

største del af København, som er blevet lovet et rekreativt område, men det er bare blevet udsat og udsat og udsat, og måske ender det med, hvis dette flertal bliver ved med at bestå, at den aldrig nogen sinde får noget som helst.

Det er uforsvarligt af Folketinget at lade 70 tdr. land i det mest attraktive område, nemlig i centrum af København, ligge som en fristad, som et lysende eksempel over for resten af verden på, at vi i lille Danmark end ikke kan klare så lille et problem. Det er intet under, at Fremskridtspartiet bliver ved med at tage denne debat op, at vi siger: Det nytter ikke noget med pæne, fine ideer om, at man måske kan lave det ene og det andet, og at man måske ad åre kan få afviklet en smule og få en lille smule frigjort. Nej, det skal være her og nu, og det skal lovliggøres på den måde, at besætterne i Christiania fjernes.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal i dette for mig afsluttende 5-minutters-indlæg prøve at undgå at gentage de ting, som klart blev sagt i min første tale, og som man sagtens kan finde dér.

Jeg vil herefter sige til især forsvarsministeren, at det er min opfattelse, at han helt og fuldstændig har misforstået én ting i hvert fald, og det er, at efter min opfattelse skal hverken de tre partier, der nu har fremsat en dagsorden, eller noget som helst andet parti i denne sal spekulere på, om den stilling, de tager, er populær det ene eller det andet sted. Vi skal træffe vores afgørelse og tage vores stilling ud fra, hvad vi måtte mene er rigtigt. Jeg vil derfor meget have mig frabedt, at andre hygger sig med at finde ud af, om det, vi har foretaget os, er populært eller ikke populært.

Må jeg så om de fem punkter, som jo er ret nøje gennemgået af indtil flere af ordførerne, sige, at man skal ikke blive alt for skarp i sit tonefald. Der er dog nogle klare tendenser hos christianitterne til, at man betaler en stadig større del af sin husleje. Vi har haft et samråd om det for ikke så forfærdelig lang tid siden, og da mener jeg, det blev oplyst, at det nu i hvert fald havde passeret de 50 pct. af det, man skulle betale. Jeg er meget enig med forsvarsministeren i, at man måske kunne finde en anden måde at få disse penge kradset ind på. Enhver af os ville komme i vanskeligheder, hvis alle vores udgifter skulle betales én gang om året og kun én gang – jeg personlig ville i hvert fald.